

D 29/2008

Conform declarației vamale de import nr. .../10.11.2005 reclamanta SC SA Oradea a importat în baza contractului de leasing nr. .../10.11.2005 un autoturism marca Chevrolet Kelos Klas, seria șasiu KL1SF487J06BS14090 având ca utilizator pe SC SRL așa cum rezultă din contractul aflat la fila 36 dosar.

Prin contractul de cesiune /novație și actul adițional nr. .../8.01.2006 la contractul de leasing nr. .../10.11.2005 (fila 40-41 dosar) s-a procedat la schimbarea de utilizator în favoarea numitei ...

Întrucât noul utilizator nu a achitat la termen facturile emise, reclamanta prin decizia nr. .../R/14.11.2007 (fila 46 dosar) a reziliat contractul de leasing cu noul utilizator în temeiul prevederilor art.IV lit.f din contract și s-a procedat la predarea autoturismului către finanțator în baza procesului-verbal de predare-primire din data de 07.11.2007.

Prevalându-se de dispozițiile art.27 alin.4 din OG nr.51/1997 reclamanta prin adresa îndreptată sub nr.14714/05.12.2007 a solicitat Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad încheierea formalităților vamale pentru autoturismul importat în regim de leasing și calcularea taxelor vamale la valoare reziduală a operațiunii de leasing.

Prin decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../18.12.2007 și prin procesul verbal de control nr. .../14.12.2007 s-a calculat taxa vamală la valoarea de intrare a autoturismului în țară și nu la valoarea prevăzută de art.27 alin.4 din OG 51/1997, organele fiscale apreciind că acest text de lege nu este incident în cauză.

Conform art.27 alin. 2 din OG 51/1997 bunurile mobile care sunt introduse în țară de societățile de leasing, persoane juridice române, se încadrează în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, iar conform alin.4 al aceluiași articol, în cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin.1 și 2, utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată **la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare – cumpărare.**

Din examinarea acestui text de lege rezultă că în speță nu sunt incidente dispozițiile art.27 alin.4 din OG 51/1997 întrucât reclamanta nu a încheiat un contract de vânzare – cumpărare a autoturismului importat cu utilizatorul. Susținerile reclamantei conform cărora se condiționează ilegal aplicarea acestui text de lege de încheierea unui contract de vânzare – cumpărare nu pot fi reținute întrucât însăși textul de lege prevede calcularea taxei vamale în funcție de valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii acestui contract de vânzare – cumpărare, nefiind deci nici o „adăugare la lege” din partea părților.

În ceea ce privește argumentul invocat de reclamantă conform căruia art.7 din OG 51/1997 prevede că în cazul încetării contractului de leasing din culpa utilizatorului sau prin dispariția totală a bunului prin furt, daună totală, distrugere totală, definitivă potrivit legii, **survenită înainte de împlinirea unui an** de la intrarea în vigoare a contractului, acesta nu își

schimbă natura, iar bunul ce face obiectul contractului de leasing este tratat fiscal și contabil ca bun, obiect al unui contract de leasing, instanța apreciază ca fiind de asemenea nefondat întrucât în cauza de față contractul de leasing nu a încetat ca urmare a unui eveniment survenit anterior împlinirii unui an de la intrarea în vigoare a contractului, acesta fiind reziliat la data de 14.11.2007 după o perioadă mai lungă de 2 ani de la data intrării în vigoare a contractului (10.11.2005).

Mai mult, invocarea de către reclamantă a aplicabilității dispozițiilor art.144 din Legea 141/1997 în speța de față nu pot fi reținute ca întemeiate întrucât acest text de lege vizează alte situații de naștere a datoriei vamale decât cea în cauză. Organele fiscale în mod corect au făcut aplicarea dispozițiilor art.122 alin.1 și art.141 alin.1 și 2 din Legea 141/1997 (în vigoare la data inițierii operațiunilor vamale/ conform cărora datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

Față de aceste considerente și văzând în drept și dispozițiile art.27 din OG 51/1997 precum și ale Legii 141/1997 în vigoare în momentul inițierii operațiunilor vamale în cauză, instanța a constatat că actele administrativ fiscale atacate sunt legale și temeinice și pe cale de consecință a respins ca nefondată acțiunea formulată.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, a declarat recurs SC SA Oradea, solicitând admiterea recursului și modificarea sentinței în sensul admiterii acțiunii în contencios administrativ. Fără cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului, recurenta a arătat că, instanța de fond în mod nelegal a respins acțiunea reținând o stare de fapt greșită, astfel, urmare a închiderii operațiunii de leasing asupra autoturismului în litigiu marca Chevrolet Kalos cu achitarea corelativă a obligațiilor bugetare legale în sumă de RON, conform ordinului de plată nr.221/10.12.2007, autoturism introdus în țară în regim preferențial de leasing în baza DVI nr. / 30.11.2005 și a contractului de leasing nr. /2005 respectiv /2006 (bunul fiind cesionat de la utilizatorul inițial SC SRL la un nou utilizator conform contractului de cesiune/novație din 18.01.2006), organul de control vamal a întocmit în mod nelegal procesul verbal de control nr. /14.12.2007 și decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /18.12.2007 reținându-se că încheierea operațiunii de leasing nu se poate efectua în baza prevederilor art.27 alin.4 din Legea 51/1997 întrucât operațiunile de leasing nu s-au realizat în conformitate cu prevederile contractelor de leasing, finanțatorul reziliind contractul de leasing la data de 14.11.2007 prin decizia nr. 2006/14.11.2007.

Reclamanta recurentă mai arată că organul de control a reținut ca și temei juridic art.27 alin.4 din OG 51/1997 republicată precum și prevederile art.144 din Legea 141/1997, lege aplicabilă la momentul nașterii obligației vamale, iar instanța de fond a reținut că reclamanta prevalându-se de dispozițiile art.27 alin.4 din Legea 51/1997 a solicitat

Arad prin adresa nr.14714/5.12.2007 încheierea operațiunii pentru autoturismul în litigiu, ori, așa cum reiese din adresă numai efectuarea închiderii formalităților vamale urmare rezilierii contractului de leasing pentru neachitarea de către utilizator obligațiilor de plată, făcând de asemenea precizarea că rezilierea contractului de leasing nu aduce nici o atingere drepturilor finanțatorului scadente până la rezilierea contractului.

Instanța de fond a reținut încadrarea juridică a stării de fapt făcută de intimat, reținând că potrivit art. 27 alin.4 din Legea 51/1997, în cazul achiziționării bunurilor introduse în țară în condițiile alin.1 și 2, utilizatorul este obligat să achite taxa vamală calculată la valoarea reziduală a bunului din momentul încheierii contractului de vânzare cumpărare, apreciind instanța de fond că, în speță, nu sunt incidente aceste prevederi legale arătate mai sus, întrucât reclamanta recurentă nu a încheiat un contract de vânzare-cumpărare cu utilizatorul și nici prevederile art.7 din OG 51/2007 deoarece rezilierea contractului de leasing s-a produs după expirarea termenului de 1 an prevăzut de acest articol de lege, apreciind motivarea instanței de fond ca nelegală, în principal pentru că prevederile art.27 alin.1 și 2 din OG 51/1997 au fost abrogate prin Legea 241/2007 –lege în vigoare la data efectuării controlului, pentru care nemaexistând textul de lege acesta este caduc și nu mai produce efecte juridice.

În această situație nici instanța și nici organul de control nu puteau motiva din punct de vedere juridic soluțiile făcând referire la un text de lege fără obiect la momentul controlului iar în al treilea rând chiar dacă acest articol de lege nu ar fi caduc, el se referă clar la stabilirea taxelor vamale pe care trebuie să le plătească utilizatorul nu finanțatorul unui contract de leasing, în cazul încheierii unui contract de vânzare-cumpărare având ca obiect bunul introdus în țară în sistem leasing, împrejurare care nu se regăsește în speță, deoarece cererea de închidere a operațiunii vamale a fost inițiată de finanțator în urma rezilierii contractului de leasing din culpa utilizatorului.

Apreciază recurenta că, în speță sunt în mod evident aplicabile prevederile art.7 din OG 51/1997 modificat prin Legea 287/06.07.2006 care prevede că „și în cazul încetării contractului de leasing din culpa utilizatoruluisurvenită înainte de împlinirea unui an ...acesta nu își schimbă natura, iar bunul ce face obiectul contractului de leasing este tratat fiscal și contabil ca bun, obiect al unui contract de leasing”.

În mod greșit instanța de fond a înlăturat acest text de lege, fără a reține că legea leasing-ului prevede o obligație imperativă - pentru aplicabilitatea regimului suspensiv special – condiția încheierii contractului de leasing pe o perioadă de minim un an, iar acest text de lege vine să clarifice situația tratamentului fiscal și contabil al contractului de leasing chiar și în cazul încetării acestuia, anterior termenului de un an, situație în care art.7 din legea specială oferă un regim suspensiv precum și un tratament fiscal și contabil aparte atât în cazul respectării termenului de minim un an pentru contractul de leasing cât și în situația nec...

leasing-ului pentru minim un an prevăzut la art.1 din OG 51/1997 modificată.

Mai arată că, acesta a fost și scopul legiuitorului când a modificat art.7 din acest act normativ, clarificând tratamentul fiscal și contabil a bunurilor importate în sistem leasing indiferent de expirarea sau nu a termenului de un an prevăzut în lege, pentru cazurile determinate în cuprinsul textului de lege modificat, iar în speță, rezilierea contractului s-a făcut din culpa utilizatorului pentru neplata ratelor contractuale fiind evident tratamentul fiscal și contabil aparte prevăzut de art.7 ca aplicabil în cazul în care contractul s-a reziliat după expirarea termenului de un an, astfel cum este și cazul de față.

Pe de altă parte arată recurenta că, potrivit art.141 alin.1 lit.b și alin. 2 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României, datoria vamală se naște în momentul în care nu se îndeplinește una dintre condițiile regimului vamal sub care bunurile au fost plasate. Ori din analiza cererii de închidere a leasing-ului și a deciziei contestate se poate observa că au fost respectate toate condițiile stabilite de legea specială, iar contractele de leasing rămân în vigoare până la momentul introducerii cererii de închidere a operațiunii vamale suspensive, cu toate efectele și facilitățile oferite de lege pentru aceste contracte.

Așadar, apreciază recurenta că, cererea de închidere a leasingului formulată de finanțator la cererea utilizatorului, nu echivalează cu inexistența contractului de leasing pe perioada anterioară, timp în care acest contract și-a produs efectele juridice, astfel că nu se justifică înlăturarea tratamentului fiscal de care a beneficiat legal până la data încetării, instanța de fond nu a soluționat temeinic și legal cererea de chemare în judecată, reiterând întâmpinările pârâtelor și fără a motiva temeinic și legal înlăturarea prev.art.7 din OG 51/1997.

În drept au fost invocate prev.art.1 și 7 din OG 51/1997 modificată prin Legea 287/2006, art.144 din Legea 141/1997, Legea 241/2007 și art.304/1 cod procedură civilă.

Intimatele DGFP Bihor și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara – Direcția județeană pe Accize și Operațiuni Vamale Arad, deși legal citate nu s-au prezentat în instanță.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, precum și sub toate aspectele, în baza prevederilor art.304/1 cod procedură civilă instanța apreciază recursul declarat de recurenta SC

SA Oradea ca fiind nefondat pentru următoarele considerente:

Conform prevederilor art.284 din Codul vamal aprobat prin Legea 36/2006 coroborate cu prevederile art.122 alin.1 și art.144 alin.1 și 2 din Legea 141/1997 privind codul vamal, regimul vamal suspensiv de importare temporară acordat reclamantei recurente în baza contractului de leasing nr. /10.11.2005 privind importul autoturismului Chevrolet Klas se finalizează în conformitate cu reglementările legale în

Instanța de fond a reținut corect că nu sunt incidente în speță prev.art.27 al.4 din OG 51/1997, însă nu pentru considerentul că reclamanta nu a încheiat un contract de vânzare-cumpărare a autoturismului importat cu utilizatorul, ci pentru că acest text se referă la stabilirea taxelor vamale pe care trebuie să le plătească utilizatorul și nu finanțatorul unui contract de leasing, în cazul încheierii unui contract de vânzare-cumpărare având ca obiect bunul introdus în țară în leasing.

În ceea ce privește aplicabilitatea prev.art.7 din OG 51/1997 modificat prin Legea 287/2006 la care se face referire în motivarea recursului, argumentele recurentei în sensul că bunul ce face obiectul unui contract de leasing nu își schimbă natura și este tratat fiscal și contabil ca bun obiect al unui contract de leasing, chiar și în cazul încetării acestui contract din culpa utilizatorului survenită după împlinirea termenului de un an de la intrarea în vigoare a contractului, sunt nefondate. Textul ordonanței de guvern face referire expresă la încetarea contractului de leasing din culpa utilizatorului survenită înainte de împlinirea unui an de la intrarea în vigoare a contractului, fiind nejustificată afirmația recurentei cum că art.7 din OG 51/1997 oferă un regim suspensiv precum și un tratament fiscal și contabil aparte atât în cazul respectării termenului minim de un an pentru contractul de leasing, cât și în situația în care leasingul nu respectă termenul minim de un an prevăzut la art.1 din OG 51/1997 modificată, interpretarea dată de aceasta textului de lege neputând fi primită.

Pe de altă parte, instanța de recurs consideră că prima instanță apreciat greșit că în cauză sunt incidente prev.art.122 alin.1 și art.141 alin.1 și 2 din Legea 141/1997 conform cărora în cazul mărfurilor aflate într-un regim de admitere temporară cu exonerarea totală a dreptului de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

La momentul înregistrării declarației vamale (30.11.2005), erau în vigoare prev.art.27 alin.2 din OG 51/1997, bunul obiect al contractului de leasing introdus în țară de finanțatorul recurent (societate de leasing) fiind încadrat în regimul vamal de import, de admitere temporară cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import.

Ca urmare însă a rezilierii contractului de leasing din culpa utilizatorului și predarea autoturismului către societatea de leasing, contrar

poziției exprimate de judecătorul fondului, instanța de recurs apreciază că devin aplicabile prevederile art.144 alin.1 și 3 și alin.2 din Legea 141/1997 în conformitate cu care datoria vamală se naște și în momentul în care nu se îndeplinește una dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate.

Cum bunul a fost introdus în țară de către finanțator și încadrat în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, prin rezilierea acestui contract înaintea termenului de expirare prevăzut la art. III din contract nu au fost respectate condițiile stabilite pentru derularea și încheierea operațiunii în regim de leasing și implicit a unora dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate, ceea ce determină nașterea datoriei vamale în sarcina finanțatorului în temeiul prev.art.144 alin.1 și b și alin.2 din Legea 141/1997 la care s-a făcut referire mai sus.

Într-adevăr, cererea de închidere a leasingului formulată de finanțator la cererea utilizatorului, nu echivalează cu inexistența contractului de leasing, pe perioada anterioară, dar prin nerespectarea condițiilor regimului vamal de admitere temporară și imposibilitatea încheierii operațiunii de leasing în baza prev.art.27 al.4 din OG 51/1997, taxa vamală urmează a fi achitată de către finanțator.

În consecință, în baza considerentelor expuse, în temeiul prevederilor art. 312 cod procedură civilă raportat la prevederile legale menționate în cuprinsul prezentei decizii, instanța va respinge ca nefondat recursul declarat de recurenta SC SA Oradea.

Fără cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondat recursul declarat de recurenta "SC" SA Oradea împotriva sentinței nr.47 din 26 ianuarie 2009 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o menține în totul.

Fără cheltuieli de judecată.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică, azi 11 iunie 2009.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR, GREFIER.

Red.dec. – jud. B.O.-

În concept, 15.06.2009 -

Jud.fond.

Tehnoredact. S.M./A.B.

16.06.2009 / 2 ex.

